

mig tvivlsomt, hvorvidt man kan være tjent med, at Lovforslaget i den Grad skal bæres af kongelige Anordninger. Man ved da neppe, hvad der bliver Regelen, og hvad der bliver Undtagelsen. Jeg vil henstille, at Udvalget tager de to Spørgsmaal under nærmere Overvejelse.

Med Hensyn til Udgifterne skal jeg bemærke, at det anføres, at der er ingen Indtægter ved Lovforsaget, men kun Udgifter. Omkostningerne bevilges paa de aarlige Finanslove. Men i §§ 6 og 7 omtales, at der skal erægges en Eksamensafgift, og selv om den kun er ringe, maa det samlede Beløb dog blive til noget, fordi det af Underbilag 2 ses, at det er et meget stort Antal, der aarlig indstiller sig til Eksamen. Huslejen anslaaes i Anmærkningerne til 3,300 Kr. Den forekommer mig temmelig høj, særlig naar man sammenligner den med den, der anførtes i Kommissionens Overslag. Det siges nok, at Orlogsværftet ikke kan afgive Lokaler frit, og at der mangler Plads derude, men det fortælles i Anmærkningerne, at der skal bygges nye Skoler paa Orlogsværftet, og i saa Fald var det dog rimeligt nok, at der blev bygget saa meget, at der tilføjede blev Plads til at afholde den Smule Prøve, der her er Tale om.

Jeg henstiller disse smaa Bemærkninger til Udvalgets Overvejelse.

la Cour: Jeg tager særlig Ordet for at understrege, hvad de ærede to første Talere udtalte. Jeg er enig med den ærede første Taler i, at hvad det kommer an paa, er at faa en aarlig Haandværksprøve for dem, der ville være Maskinister. Denne Prøve bør absolut gaa forud for Maskinisteksamen. Saa kunde man stryge den Bestemmelse i § 7, der siger, at for at kunne stedes til denne Prøve skal vedkommende have bestaaet den almindelige Maskinisteksamen samt fra Indehaveren af det Værksted, hvor han har faaet sin Uddannelse, medbringe Attest om denne Uddannelses Varighed. Jeg kan forstaa, at der har været Tale om, at Ministeren kunde udpege enkelte bestemte Værksteder, hvor man skulde have opholdt sig for at kunne tage Haandværksprøven. Jeg tror, at det var heldigere at lade de unge Mænd, som ville gaa den Vej, selv se at skaffe sig de nødvendige Kundskaber for derefter at komme ind og aflægge den Prøve, der omtales senere i Bemærkningerne, saa at man kan være aldeles sikker paa, at de ere i fuldstændig Besiddelse af

Evne til at rette paa en Maskine, der paa Søen eller paa Landjorden gaar lidt i Uorden. At der ogsaa, som den ærede anden Taler mente, her ligesom i Amerika trænges til en Prøve, der godtgør, at vedkommende forstaaer at fyre, har jeg faaet en levende Forstaaelse af ved at tale med adskillige Maskinistre, som have udtalt: Ja, det sker tidt, at naar vi faa disse unge, som have taget Maskinisteksamen, og vi skulle bruge dem til at vejlede Fyrbøderne, viser det sig, at de have ikke nær den Forstand paa Fyringen som de gamle Fyrbødere, og faa vi et Menneske, der ikke har Forstand paa at fyre, om Bord, er der ingen til at vejlede ham, i alt Fald kan den unge Mand, som er bleven Maskinist, slet ikke gøre det. Jeg er derfor enig med den ærede næstforrige Taler i, at der er stærk Grund til at kræve, at de, der ville være Maskinister paa Søen, ved en Prøve maa godtgøre, at de forstaa at fyre en Kedel, eller ogsaa fra Maskinisteren paa et Skib, de have sejlet med en vis Tid, have Attest for, at de ogsaa kende denne Del af deres Gerning. Det er jo en Maskinisters Pligt at forstaa at sørge for, at Maskinen fyres paa en ordentlig, god og forsvarlig Maade.

Ogsaa jeg anbefaler Lovforslaget, men jeg tror, at det er gavnligt, at det underkastes en videre Behandling i et Udvalg.

C. C. Andersen: Der er en Bestemmelse i Lovforslaget, jeg kunde ønske at henlede Opmærksomheden paa. Det er den Bestemmelse i § 1, der siger, at Kravene, der kunne stilles til de under Nr. 1 til 4 og 6 ommeldte Eksaminer, skulle fastsættes ved kongelig Anordning. Jeg kunde have ønsket, at Regeringen paa dette Punkt havde fulgt Kommissionens Forslag. Dette er nemlig i Overensstemmelse med den nugældende Lov af 1892, hvor Kravene fastsættes i selve Loven. Jeg nærer nemlig nogen Frygt for, at hvis det skal overlades til Administrationen at fastsætte disse Krav og at ændre de Krav, som stilles ved de forskellige Eksaminer, vil der skabes en Usikkerhed paa dette Omraade, som ikke alene vil virke uheldigt for de Elever, som ønske at uddanne sig til denne Virksomhed, men ogsaa virke uheldigt og forstyrrende for de Skoler, som forberede til disse Eksaminer. Jeg vil derfor meget henstille til Overvejelse, om det ikke var rigtigt paa dette Punkt at følge Kommissionsforslaget. I